

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłał,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócnj
Napoj mócnj
Lubosć ma;
Bóh pak swěrny
Přez spař měrny
Čerstwosć da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje džěłaš
Wšědne dny;
Džěń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpoń ty.

Z njebjes mana,
Njeh či khmana
Žiwnosć je:
Žiwa woda,
Kiž Bóh pođa,
Wokřew će!

F.

Šserbske njedželske łopjeno.

Wudawa šo kóždy šobotu w Šsmolerjez knihcizisčjezemi w Budyschinje a je tam ša šchwórtlětnu pschedplatu 40 pj. dostacž

22. njedžela po šwjatej Trojiznj.

Mat. 18, 21—35.

Wo bratrowskim wujednanju rěči tuto Bože słowo. „Anježe, tak husto dyrby ja dha šwojemu bratrej, kiž na mni šhrěšči, woadacž? Je dosć šydom krócž?“ Tak Pětr k Jesuše džěše. Tón wotmolwi: „Ša tebi njepraju, šydom krócž, ale šydom džěpacž mol šydom krócž.“ Ach, šo by šo to prawje wopomniło w našim ludu! Wón šwjeczi tute dny wulki šwjedžen: dopomnjecze na bitwu pola Lipsta, kotraž šo psched 100 lětami mješěše, hdžěž bě jemu Bóh dobycze wobradžil, šo bu Napoleon se šwojim wójskom š kraja wuhnaty, kiž běšče lěta dolho žyly kraj wupušcžował, ludži čywilował a wurubjał. Wšchał móže kóždy nětko wjele wo tym čitacž a šlyšecž. Našy lud běšče tehdy we šwojej nusy šašo wuknył šo k Bohu modlicž, jemu šlužicž, ša šwój kraj wopory pschinjecž, we šwěrnosći a džakownosći džělacž a w jednocze žiwny bycž; a tajke žiwjenje pschinješe Bože žohnowanje a čini lud móžny a nadžijepolny. Šsu pak tute rjane šchěscžijanšte pocžinki hišcže nětko našeho luda pyča a šhwalba? Ach, šnadž šo jemu psche jara derje džě, šo wo nusy tak nětko-try nicžo wjaz njewě, a tak wěra a šwěra, džakownosć a špokojnosć, lubosć ke kralej, ke krajej a mješ šobu šo džěń a bóle šhubjuje. Šajka njejednota wošebje tež mješ wšchela-kimi štawami, šajke hanjenje a w šebicžnosći šwarjenje na drugeho! Wšchitzy ša Boha, jedyn ša drugeho, kóždy hotowy k woadacžu, hdžěž tola jedyn drugeho trjeba, njeh je

to wužitk wopomnjecza tamneho wulkeho čaša. Woda-wajcže šebi mješ šobu; njeh pak to tež wopomnja wšchitzy mandželszy, šwójbni, šušodžo a wješni, hdžěž šu w nje-jednocze žiwi a š tym Boha hanja, druhim pohórschenje činja a šami šebi čěžke dny.

Haj, woadawajmy šebi mješ šobu!

1. Wšchał ma kóždy hrěchi, a Bóh jemu woda, hdžž jeho wo to prošy.
2. Wšchał pschinješu šo se šwojej štwjerdnjenej wutrobu wo wšchu Božu hnadu.

1. „Tehodla je njebjeste kralestwo podobne kralej, kiž čyžysche rachnowanje džěrcž se šwojimi wotrocžkami“, čitamy dale. Š tym „kralom“ mēni Ješus Boha njebjeste-šeho Wótza, a š tymi wotrocžkami Šraelske džěczi a tež naš. Tamnych bě Bóh ša šwój lud wušwolil; my šmy we šwjatej šchěženizy do jeho šlužby šstupili a šo šami džěń konfirmazije jemu pschistajili, a to pschězo šašo činili, kaž husto šmy jeho šwjate słowo šlyšeli a hošcžo byli pschi jeho blidže. To je pak pschišlyšnosć wotrocžka, šo čini wolu šwojeho knjesa, w kotrehož šlužbje šteji a kotrehož msdu dostawa a šhlěb jě. A tak tež dyrbymy wolu šwojeho njebjestešeho Wótza činicz a to čim bóle, hdžž buchmy psches Ješom Šhrysta šami Bože džěczi. Čzinimy ju? Še šwojimi wotrocžkami čyžysche tón Anješ jow rachnowacž, to rěła, hladacž, pschepytacž, tak šu šwoju pschišlyšnosć dopjelili, š tymi dowěrjennymi puntami wikowali. Šraelskim džěcžom běšče wšchał Bóh wjele

domerik: plódný kraj Kanaan, swój sakoń a profetow, flubjenja na pschichodneho Messijaša a naposledk jeho sameho, so bychy Bozi lud byli. Esu to byli? A tebi a mi a wschittim je hischcze wjele wjazy domerik. Wón je nam częło dał se wschěmi stawami a mozami, so bychmy jo wužitwali k jeho czesczi, k swojemu, tych swojich a druhich sbožu a žohnowanju. Esmy to czinili? Wón je nam duschu dał, ju napjelnicz i wěru a lubosczu, i khwalbu jeho swjateho mjena, ju wužitwac k jeho czesczi. Je to stało? Wón je nam drohe dusche domerik, ja nje so staracz, je derje woczahnycz, lubowacz, hladacz, we wěrje sdžerzecz: muža, žonu, džeczi, wotrocza, džowku, bližschoho. Wložesch psched nim wobstacz? Wón je tebi dom, žiwnoscz, sastojnstwo, powołanje, službu domerik, w nich swěru dželacz, swoje a drugeho sbože pytac a jeho kralestwo twaricz. Esy jeho sastojnič byl? Wón je tebi czašne kubla domerik, mjenje abo wjazy, so by je prawje naložal sa šebje, tych swojich a tež sa njeho. Esy to czinil? Wón je tebi duchowne kubla domerik, swoje słowo, swojej sakramentaj a cze roswuczowal w lubym starschiskim domje, w schuli, w Božim domje. Schto je czi to pomhalo? Wón je tebi bibliju domerik w lubej maczernej rěczi, tute knihi troschta sa srudne hodžiny žiwjenja, a roswuczowanja sa nadawki a bėdženje žiwjenja, a k temu lube spēwarške a druge dobre knihi, tež te, kotrež je czi pōšelnik nascheho šerbskeho knihowneho towarštwa pschinješl. Hdže šu te plódný? „Jako tón Anjes pocza rachnowacz, pschińdže jedny psched njeho, kotryž jemu na džefacz tawšut puntow winojty bėšche“, to je schtyrzyczi millionow hriwnow. Bėšche dha to možno? Haj, tehdla runje Jesuš tajku wulku summu mjenuje, so by nam prajil, tak wulki je nasch dołh psched Bohom. Tak bė pola Israelskeho luda a tak je tež pola naš. My hrěschimy wschědnje w myšlach, słowach a skutkach pschecziwo Bohu a cžlowjekam we wulkim a małym, a niz jeno psches to, so šle czinimy, ale tež, so to dobre czinicz sakomdzamy. Esmy pak tu wjele hrěchow czinili, wschał ma Bóh wjazy hnady. O šmilny Božo, pschi tebi je wodawanje hrěchow, hacžrunje nasch skutk njeplaczi: dha masch ty nad tym spodobanje, hdyž hrěchi pōšawamy, a so cze wschitzny bojimy a jeno wo hnadu prošymy. To je tón wotroczič jow czinil, jako swój hrěch pōšna a tu schtrafu šlyšchi. Wón padže dele, modlesche so k temu knjesej a džesche: měj sczerpjenje so mnu, ja chzu czi wschitto šaplaczič. To je klucz k wutrobje njebjeskeho Wótza: roslamana wutroba, tyschenny duch, to idychowanje: šmil so nade mnu! „Temu knjesej pak bė žel teho šameho wotrocza a puschezi jeho a tón dołh wón jemu tež spuschezi“. Ach, so bychmy tež my we swojej hrěschnej nusy tutón pucz wutrobneje pokuty khodžili, hdyž w Božim domje spowjedž spēwamy a šmy hosczo pschi Božim blidže, w domach, hdyž swuju wjeczornu modlitwu spēwamy, tež na khorow a na šmjertnym ložu! Wón nam potom tež wscho wodawa. Tónšamy wotroczič pak džesche won, o i kajkej wješelej wutrobu! Haj, derje temu, kotremuž je pschestupjenje spuschezene, kotremuž hrěch je pschitryny.

2. Tajka hnada Boža pak njedyrbjala naš wabicž, tež swojemu pschecziwnikej wodacz? Kak wulki je dha jeho dołh? Schto dha šu wschitte jeho šranjaze słowa, jeho škomdy a šłoscze porno twojemu dołhej pola Boha? Esnadž što kroschow porno džefacz tyšaz puntam, 45 hriwnow porno 40 millionow hriwnam. Jesuš to praji, so by nam nasche wodaczé prawje lohke czinil, a schtož wón

praji, je wěrnó. Dołh nascheho bližschoho je pak tehdla tak mały, dokelž šmy šami šobu winojczi. Hušto tola tak je, so šmy se šwojimi słowami, se šwojim sadžerženjom drugeho hněwali, srudžili; so šmy to a druge škomdžili czinicz a so tak šami pschehršchili. To chzemy wopomnicž a nětko tež i wutrobu swojemu pschecziwnikej wodacz, so mohli so i dobrým prawom modlicž: wodaj nam nasche winy, jako my wodawamy naschim winikam. Tak je kral Alfonsuš w Španiskej czinil, kiž so ras na někotrych nješwěrných sastojničow roshněwa. Wón nochzysche jich wobhnadzič a dale we swojej službje wobthowacz. Potom pak šebi praji: Luby Wótče, ja šym tež khudy hrěschit a ty mi tola wodawasch, dha chzu jim tež šako wodacz. Hdžež pak to njeje, tam cžlowjek psches swuju štwjerdnjenu wutrobu Božu hnadu šako šhubi. Tak bė jow pola šleho wotrocza. Kak nješmilny bė pschecziwo šobuwotroczej, kiž bė jemu něšcto winojty. Hdžež bė runje šam prošyl a šmilnoscz dostał, tak by jemu tež dyrbjal šmilnoscz wopofasacz, jako jeho wo to prošy. Ale ně, wón šapschija jeho a daješche so i nim a džesche a czišny jeho do jastwa. O tak so roshněwamy nad tutym šlym wotrocžkom! Ale nješbudžmy jeno jeho, šudžmy so tež šami. Nječzinimy šnadž runje kaž wón? Ty šy šebi hušto wodaczé swojich hrěchow wuprošyl a je tež wot Boha dostał. Esy pak nětko tež šam wodał? Ně, ty nješšy wodał. Ty šnadž prajišch: wón je mje pschegara srudzil a šranil, ja to nje móžu psches wutrobu pschinješcz. Ale je dha i tobu hōrje czinil, kaž bratšja i Josefom? A tón jim tola wotmolwi: njebojczé so, ja šym psched Bohom, ja chzu waš šastaracz a wasche džeczi. Haj, je dha i tobu hōrje czinil, kaž Židzi je Schčžepanom, kotrehož kamjenjowachu? A tón je ja swojich nješpšeczelow prošyl: Anježe, nješdžerž jim jich hrěch. Ty šnadž tež prajišch: pschegara hušto je mje šranil a srudzil, nětko ma moja šczerpnoscz šonz, wscho wodaczé ma tež swuju mjesu. Ale tak hušto njedyrbi nam Bóh wodacz, a Jesuš jow tež praji: niz šydom krocž, ale šydom džefacz mól šydom krocž! Albo ty tež prajišch: haj, hdy by wón pschischol a mje prošyl, chzyl ja jemu wodacz, wón je tola najbōle na wschěm wina, ludžo bychy so tola mi šmjeli, hdy bych ja šebi wscho lubicz dał. Ale schto dha bė winojty pschi nješpšeczelstwoje mjes Bohom a mjes cžlowjekami? Njebėchu to cžlowjekajo? A tola je Bóh jako přeni pschischol a cžlowjekam ruku k mērej šticzil, hdyž je jim Šbōžnika šlubil a pōšlal. Tak so bohuzel dale stawa, schtož jow pišane šteji: „Jako to jeho towaršchojo widžachu, srudžichy so jara a pschińdžo wupowjedachu to wschitto swojemu knjesej, schtož so stało bėšche.“ Bóh tón Anjes tež nětko hischcze wscho šhoni. Twój šobuczlowjek, kiž pod twojej nješmilnosczu czerpi, jemu wschitto wustorzi; czi wěrjazy, kiž to widža, šu srudni a praja to jemu; czi njewěrjazy pak so nad tym šwješelja, pofasaja i porštom na tebe a praja: tón chze i šchesczijanom bycz? wón je tola hōršchi hacž my šami. O kak wjele ščoržbow, kiž tak wschědnje hōrje do njebjes k Bohu klicza! Kak někotra žona, kiž swojeho šleho, nješmilneho muža psched Bohom wobštorzi; kak někotry muž, kiž so srudzi nad šlej, nješmilnej žonu; kelko džeczi, domjaznych a wobydlerjow, kiž kōždy dženi tu šwadu mjes nanom a maczerju, mjes wješnyymi widža a to Bohu wupowjedaju! Schto wě wón tak wot naš? A nětko chzesch džens wjeczor, njedželu w Božim domje, pschi Božim blidže šebi wodaczé swojich hrěchow wot Boha wuprošycž a njechasch swojemu šobuczlowjesej wodacz?

D woda jemu, kaž dolho by hščeže s nim na puczu! Čin to, hewať sam žaneje Božeje hnady nimaš. Sšlyš, tať tón Anješ praji: „Ty šly wotrocžko, wšchitón tón samy dolh bym ja tebi spusčezil, dokelž ty mje profšesche; njedyrbjať dha ty šo tež šmilicž nad šwojim towařšom, kaž šo ja nad tobu šmilil bym? A jeho knješ roshněwa šo a poda jeho čwilerjam, hačž wón šaplaczi wšchitko, šchtož jemu winojty bēšche.“ A wón pšchistaji: „Tať tež budže wam mój njebjeski Wócžez čžinicž, je-li šo wy nje-wodacze kóždy šwojemu bratrej s wařchich wutrobow jich winy.“ Wodatwacze, dha tež budže wam wařch hrěch wšchón wodaty. Tať my kóždy džen a wšchudže we „Wócženaschu“ prořny. A my pšchi tym hščeže chžyli šlōčž se šlōčžu šaplacžicž? Šlōstnizy bychmy my byli, Bōh nař njemohł wobhnadžicž.

Hamjen.

S. w M.

Boža wulka šmilnošč.

Mat. 18, 24—27.

Šlōb: D ty lubošč pšče wšchu mēru —.

Bōh mi dolh a šchtrafu spusčezil
A šo šmili nade mnu;
S hrěcha rjećasow mje spusčezil,
Da mi šašo šwobodu.

Šraduj šo a wyřkaj, duřcha,
So twój Bōh tať miły je;
Džatowacž šo tebi šluscha,
Šhwalicž jeho šmilenje.

Šlōncžene bu račnowanje,
Dokelž ruřowarja mam,
Kotryž jako šarunanje
Šswoju krej je pšchelať šam.
S tej wšchón dolh bu šaplacženy,
Ani šbýtka njewořta;
Boži hněw je wuhajnjeny,
Njebjo nětk šo wotanka.

Ač, tať bēch ja wobczěženy
S wulkim dołžnym brēmjenjom,
Kušy, štrachej wustajeny
S kuřatym šlym šwědomujom!
Želny Anješ pak hněw šwój štuži,
Klecžo próřtwa škutkuje,
Dokelž mojej duřchi šluži
Šhryřta dobroprořšenje.

S tym šo wuruna wšcha šchłoda,
Šnicži dołžne wopiřmo;
Bōh mi wšchitke hrěchi woda,
So mnu šašo šjedna šo.
Wón mje s hrěchow jařtwa spusčezil,
Ša šo teho trořchtuju;
Bōh mi dolh a šchtrafu spusčezil
A šo šmili nade mnu!

K. A. Fiedler.

Šchěščdžebacžlětny jubilej „Šserbskeho Miřionskeho Towarřtwa“.

Džen 19. oktobera 1913 budže 60 lět, šo je šo „Šserbske Miřionske Towarřtwa“ šaložilo, kotrež pšches porjadne miřionske šwjedženje a pšches wudawanje miřionskich powjescžow hačž do dženkniřkeho dnja miřionsku myřl mješ pobožnymi Šserbami rořpšchecžera.

Miřionske šwjedženje drje šu hižom do lěta 1853 we Łužicy wotmėwali, a to 1848 w Barcže, 1849 w Klufchu, 1850 w Nje-řwacžidle, 1852 w Budyřčinje. Šaj, we Wojerezach w lětach 1843 hačž do 1848 miřionske towarřtwa prufkich duchownych wobštejesche, kotřiž miřionske šwjedženje wuhotowachu a tež powjescže s pola šwjateho miřionřtwa do čžiščezja dawachu a rořeřkach. Šandrij Sejler, duchowny we Łazu, je 1843 na přėnim Wojerowřkim miřionskim šwjedženju přėdowal. Kaž šo šda, w njemėrje lěta 1848 miřionske šwjedženje a powjescže tam jařtachu. W šakřkich Šserbach pak runje w tutym lěcže přėni šwjedžen šwjateho miřionřtwa wuhotowachu, kaž bychu tele šwjedženje do Šakřke pšchěřke. Ale hařle w lěcže 1853 šo miřionske towarřtwa šaložili, kotrež w šakřkej Łužicy hačž do našchego čžasja wobřteji. Na Klufchanskim miřionskim šwjedženju, 7. septembra 1853, šo pšchecže wupraji, tajke towarřtwa do žiwjenja šwowacž. Bartski šarať Žhiema, kiž bēšche přėni šwjedžen w lěcže 1848 w Barcže šwjedł, je najřterje tón horliwy muž byl, kotryž s tajkej wařnej myřlu wuřtupi. Pšchetož jemu duchowni w Klufchu porucžichu, šo by řhromadžišnu ř šaloženju towarřtwa šawořal. Tať šo 19. oktobera 1853 we Woržnyje řerbszy duchowni řendžechu: Domasčka s No-řacžiz, Šakub s Budyřčina, Šlien s Ketiř, Šunghanel s Wōřporka, Šilbrig s Kotež, Wjazka s Budyřčina, Mōhn s Bufež, Žhiema s Barta, Řychtať s Klufcha, Wannacł s Budyřčina a kandidat Šencž. Potajkim jeno s bliřkocže bēchu namořwjeni. Duchowny s Trent Wjasonřki bēšche štatuty Drježdžanskeho hłowneho Miřionskeho Towarřtwa pōřlak, ře kotremuž jako pobocžne towarřtwa „Šserbske Miřionske Towarřtwa“ pšchistupi. Šadawki noweho towarřtwa bēchu: řberanje darow řa šwjate miřionřtwa, wudawanje miřionskich powjescžow a wuhotowanje miřionskich šwjedženjom. Woprawdže hnydom ř hodam 1853 „Miřionski Bōřol“ do Šserbow wuńdže, hłowny a wot Bōha bohacže žohnowany řpěchowať miřionskeje luboščje mješ Šserbami, a miřionske šwjedženje, wšchē wot wulkeho luda wopyřowane, šu šo lětnje kolo wokolo w řerbskich Bōžich domach řwjecžile, jeno niž we wōjnřkimaj lětomaj 1866 a 1870, dokelž wōjna runje w lěcžu wudhri.

W lěcže 1863 tež we Wojerezach šašo miřionski šwjedžen šwjecžachu. Šakřtaj duchownaj tam přėdowaschtaj, Šmiřch-Šodžiški a Šordina-Minakalřki.

Šserbja praja „řwjate“ miřionřtwa. Wono je jim šawēřcže řwjate. Miřionske daru, w lěcže 1862 hižom 524 toleť wucžinjaz šu na lětnje 900 řr. a wjazy w našchim čžasju narořtle, a hnujaze je, nětko po 60 lětach řebi s Miřionskeho Bōřla wucžitač, řchtož je přėni wudawať miřionskich powjescžow, duchowny Řychtať-Klufchanski, pōřdžišcho Škotecžanski, w přjedyrēcži přėnjeho čžišla 1. nowembera 1853 piřal:

„Šserbski lud je pšchedzo tu řhwalbu mjeť, šo ma pšched wele druhimi řchěřžijanjimi ludami teje řemje řjawnu lubořž ř Bōžemu řłowu a budže tež najřterje tuhlej řhwalbu wobřhowacž. tať dolho hačž duřy wote miřchje řebi řbožje w Řhryřtu pšchėjo jedyn bratr ř druhemu reřnyčž budža: „s Bōžeho řłowa witajcže.“ Žadyn džiw tehodla, šo šo w řerbskich wjerjaznych wutrobach tež lubořž ř miřionřtwa horli.“

Ale Bōže řraleřtwa mješ Šserbami řamymi rořcže a wobřteji pšches miřionsku myřl. Bōže mjeno budž řa to řhwalene! Bōh žohnuj dale Šserbske Miřionske Towarřtwa! T. w B.

Małe hręchi.

Mjes kšheszczijanami ƚu mnoŝy, kotŝiŝ tał mjenowane „małe hręchi“ na wahu njełkadu. Tute małe hręchi ƚu pał runje te liŝci, kotreŝ winowŝy kaŝa. S mały ch hręchow wulke nastawaju, je ŝehlaŝeje ŝchricŝki huŝto ƚapaze, ŝahubjaze płomjo wudhri. Dŝećŝo Boŝe dhrbi ƚo łóŝdeho, teŝ najmjeńŝeho hręcha ƚwędomniwje hladacŝ. Majdrobniŝci ŝy brach, najnjenadpadniŝcha lohkomyŝlnoŝcŝ, najłahodniŝcho wobeńdŝena njeŝwera na ŝhryŝtuŝowe jaŝne, cŝiŝte ŝnamjo, kiŝ ma ƚo w łóŝdym wěrjazym wotblyŝcŝowacŝ, cŝemny ŝcŝen cŝiŝka. We ƚwėtnych naleŝnoŝcŝach malicŝkoŝcŝe cŝaŝto wulku rólu hraja, a na drugej ŝtronje drohotne wėŝy ƚuadny ch brachow dla ƚwoju płaćiwocŝ ŝhubjuja. Małe hręchi, małe njeuŝcŝne nałóŝki, kotrymŝ ƚłuŝimy, meŝto ŝo bychmy je potłóćowali, maju huŝto — druhdy nam ƚamym njeuėdomne — hubjene ŝcŝėhwi. A Bóh ƚo ŝ małymi hręchami runje tał ƚrudŝuje, kaŝ ŝ wulkimi. Duŝ hladaj ƚo teŝ mały ch a najmjeńŝich hręchow.

F.

Rjemjeŝniŝka ƚwójba a wjecŝorna nutnoŝcŝ.

ŝhuda, poboŝna rjemjeŝniŝka ƚwójba do jeneho domu cŝehniŝche. ŝnydom přeni wjecŝor po ƚwojim pŝhecŝehnjenu ŝarŝchej a dŝećŝi ƚwój wjecŝorny ƚhėrluŝ ŝpėwachu, a nan ƚwój ŝaw je ƚwja-teho piŝma a ƚwoju wjecŝornu modlitwu ŝ jaŝnym hłobom wucŝita. Cŝeńka deŝkowana ŝcŝena tule ƚwójbu wot jeneje drugeje dŝełeŝche. ŝało ƚo ŝpėw ŝanjeŝe, pocŝachu ƚo lobera ƚmjecŝ a hwiŝdacŝ. To rjad dnjow tał dale dŝełeŝche. Duŝ chŝyŝche tón ƚhudy muŝ wucŝahnycŝ a ƚebi wobhydlenie pŝtacŝ. hđŝeŝ mohł njemyleny ƚwojemu ŝnjesej ƚłuŝicŝ ŝ duchownymi a luboŝnymi ƚhėrluŝchemi. Ale hoŝpo-dar wotnajeńŝki pjenjes ŝa ŝyle lėto ŝadaŝche, dofelŝ bė wobhydlenie na lėto wotnajate. To pał tón ƚhudy muŝ njemóŝeŝche dacŝ, a tał dhrbjeŝche wotŝacŝ. ŝcŝto bėŝche tónŝ? ŝa někotre njeđełe to hwiŝdanje a ƚmjecŝe w ƚuŝodnej ŝtwė pŝcheŝta. A po někotry ch meŝazach, w kotry chŝ bė tón rjemjeŝniŝ ƚwojemu ƚuŝodej najebacŝ wŝcheho wuŝmėŝchowanja ł wŝchej kšheszczijanŝkej pomoŝy ł woli był, tutón dyŝ a dyŝ wjecŝor lober pŝchindŝe a cŝiŝche ƚobu pŝchi-poŝłuchacŝe. A jało mjes tym poł lėta ŝańdŝe, bė ƚo to wot-rėcŝało, ŝo dhrbjeŝche tón rjemjeŝniŝ łóŝdy wjecŝor, přjedy hacŝ wón ƚwoju Boŝu ƚłuŝbu ŝapocŝa, do ŝcŝėny ŝałkapacŝ, ŝo by ƚuŝod ŝ tymi ƚwojimi lober pŝchicŝoł.

F.

Bóh na naŝ ŝpomina.

Macŝeł domu na ƚhorokoŝu leŝi. Lėkar ŝ ramjenjomaj ŝcŝa-huje, jało bu na ƚwędomnje wo ƚwoje mėnjenje praŝchany. Man-dŝełŝki a tŝi dŝećŝi ŝ horzej modlitwu wo pomoz ŝ wyŝoka proŝcha. ŝhora ƚama, ƚwojemu ŝbóŝniŝej ƚwėrnje podata, ŝhladuje ł tym horam, wot kotry chŝ nam pomoz pŝchicŝadŝa, ŝamoŝe pał bórŝy dla bolo-ŝcŝow a ƚłaboŝcŝe jeno hiŝcŝe ŝdychowacŝ. ŝuŝcŝiŝche ŝeznjenja jejnej wocŝi pŝchezo bóle ŝacŝemniujuja, lėkarjowa roŝmyŝlnoŝcŝ widomnje pŝchibywa — dołhi, ŝtyŝny dŝeń — tola ŝłóncŝnje lėkar rjekny: „ŝriŝis je pŝchėtrata, někto je nadŝija.“ —

„Bohu dŝał a ƚhwalba, tón ŝnjės je pomhal,“ tał je wŝchėch hubow cŝiŝche a wótŝje ŝałlineŝi. ŝchwórcŝlėto ŝańdŝe. ŝhora je wŝchė ŝcŝėhi ƚhorocŝe pŝchewinyła, duŝ jedny ŝary kolporteur pŝchindŝe. W roŝmołwje ƚo wón macŝeł domu wopraŝcha: „Bėŝcŝ-cŝe Wŝy w poŝleńŝim cŝaŝu raŝ ƚhora?“ Wona wotmolwi: „„Cŝehodla ƚo Wŝy ŝa tym praŝchecŝe?““ Na to wón wotmolwi: „ŝedny dŝeń (wón datum poŝnamjeni) dhrbjach ŝylicŝki dŝeń na Waŝ myŝlicŝ a ƚo ŝa Waŝ modlicŝ.“ D tał ŝpodŝiwnje, to bėŝche tamny runje wopiŝany dŝeń.

Bórŝy po tymle wopycŝe pŝchindŝe liŝt wot jeneho wuja, kiŝ hewał jeno ŝrėdka piŝaŝche. Teŝ tutón ƚo praŝcheŝche, hacŝ je ƚo tamny dŝeń (wón teŝ datum mjenowaŝche) něcŝto wurjadne pola nich ŝtało, pŝchetoŝ wón je ƚo dhrbjal ŝylicŝki dŝeń ŝa nich modlicŝ. F.

Mėrny młodŝenz.

W Ameriŝy ŝtejeŝche raŝ młodŝenz pŝchėd durjemi wulkeho doma, w kotrymŝ ƚo naboŝeńŝke ŝhromadŝiŝny wotmėwachu, a wu-dŝełowaŝche mjes nimohodŝazy ch naboŝne piŝma. Někoti hrubi młodŝi ludŝo ƚo na to hnėwachu, chŝy chju jemu tał prawje wu-płaćicŝ a ƚo mjes ƚobu ŝrėcŝachu. Tał dha tón přeni ŝ nich ł młodŝenzej ŝtupi a cŝinjeŝche, jało by ƚebi wot njeho něcŝto kupicŝ chŝył. Ale jało jemu młodŝenz ƚnihu poŝticŝi, dhrri jeho tón njeplech ƚylnje na ruku. ŝał to młodŝenza ŝabola, bė na jeho woblicŝu widŝecŝ. Tola wón ŝmėrom na ƚwojim mėŝtnje ŝtejo wotŝta, wudŝełeŝche dale ƚwoje piŝma a pŝcheproŝchowaŝche ludŝi na ŝhro-madŝiŝnu. Duŝ pŝchicŝtupi drugi ƚhlopŝ, dhrri młodŝenza na liŝo a bėŝeŝche ƚmėjizy přjecŝ. Teŝ někto wotŝta młodŝenz na ƚwojim mėŝtnje. Na to pŝchitłóćŝi ƚo ŝecŝi ŝ tych njebolatow. Tón ƚo na młodŝenza wali, cŝiŝny jeho na ŝemju, roŝtorhny jemu draŝtu a ŝhubi ƚo mjes ludŝimi. Tón młodŝenz ŝaneho ƚłowa njepiŝny, ŝhraba ƚo, wucŝeŝa ƚebi draŝtu a proŝcheŝche dale na ŝhromadŝiŝnu, jało budŝiŝche ƚo ničŝo dale njeŝtało.

ŝedny ƚnjės bė to wŝcho widŝal. Tón dŝeŝche poŝdŝiŝcho w ŝhromadŝiŝnje: „ŝa ƚym hiŝom někotre rjane přėdowanje we ƚwo-jim ŝiwjenju ƚlyŝchal. Taŝke móŝne pał mi hiŝcŝe ničtŝo dŝerŝal njeje, kaŝ tutón młodŝenz je ƚwojim mėrny młodŝenz ŝadŝerŝenjom. ŝdyŝ ŝmėje junu něcŝtŝ ŝchitowaze ŝnamjo na cŝole, dha wėŝcŝe tutón młodŝenz, kiŝ njeŝwarjeŝche, hdyŝ ƚwarjenty bu, kiŝ njebroŝeŝche, hdyŝ cŝerŝjeŝche.“

Wŝhelake ŝ bliŝka a ŝ daloka.

— ŝnjės ƚandidat duchownŝtwa Wŝyrgacŝ, doŝta ŝańdŝenu njeđełu duchownu ƚwjecŝiŝnu pŝchėŝ ƚnjėŝa wŝchŝcheho ŝhrtwin-ŝteho radŝicŝela Roŝenfranza w Roŝacŝiŝkim Boŝim domje a bu ŝ dohom jało ŝarŝki wifar Roŝacŝiŝteje wŝŝady ŝapokafany, dofelŝ je ƚnjės ŝarał Wicŝaŝ ƚhory a na dleŝŝci cŝaŝ wuhojenje pŝtajo njemóŝe ŝarŝke ŝaŝtojńŝtowo ŝaŝawacŝ.

— We Woŝerezach je ƚo rjana nowa ŝhula natwarila, kotraŝ bu ŝańdŝenu pŝndŝełu poŝwjecŝena.

— Dwoje cŝeŝke njeŝboŝe je ƚo ŝańdŝeny tyđeń ŝtało. Łóŝŝ „Wolturne“ je ƚo na morju ŝapaliła. ŝacŝrunje pŝchėŝ ŝchricŝkŝowu telegrafiju ŝawołane łóŝŝe na pomoz pŝchindŝechu, njemóŝachu ƚo tola ł palazej łóŝŝi dohŝeł, dofelŝ bė morjo jara njemėrne. Na 150 ludŝi je w ŝołmach tónŝ wŝało abo ƚo na łóŝŝi ŝpaliło. Nje-ŝboŝe je pŝchėŝ to naŝtało, ŝo ŝtaj dwaj ruŝkaj wucŝaharjeje w delnym rumje łóŝŝe, hđŝeŝ je ƚurjenje krucŝe ŝaŝane, ƚuriloj a tał wohėń ŝamiŝchriłoj. Dale je ƚo w jendŝełŝkich podkŝopłach „Universal“ paliło. Tam je wohėń pŝchėŝ eksploŝiju naŝtał a pŝchėŝ 300 ludŝi je tónŝ wŝało. To je ŝaŝo ƚhutne přėdowanje, tał ƚhėtŝje móŝe cŝłowjeŝej poŝlednja hodŝina pŝchicŝcŝ. ŝarjedŝa tu w ŝiwjenju ƚmjercŝ tu na naŝ lała.

„Bombaj Bóh“ njeje jenoŝ pola ƚnjėŝow duchownych, ale je teŝ we wŝchėch pŝchė-dawańjach „ŝerb. Nowin“ na wŝach a w Budyŝchinje doŝtacŝ. Na ŝchwórcŝ-lėta płaći wón 40 pŝ., jenotliwe cŝiŝka ƚo ŝa 4 pŝ. pŝchėdawaju.